

at det er for naivt at tro og mene dette. Erfaringen viser jo dog, at under de nuværende Forhold driver allerede Konkurrencen en Mængde slette Personer blandt Beværtere til at have en Art Beværtninger og Bierhverd ved Beværtning, som kun Konkurrencen, kun hans Nabos Næring har ført ham til, og som medfører de værste Udfejleser, og som er moralsk yderst forkastelig. Det ærede Medlem, der først havde Ordet for Mindretallet, det ærede Medlem for Ringsted, holder saa stærkt paa, at saa længe Arbejdernes Naar ikke ere bedre, end de ere, er Brændevinen en Livsformødenhed for dem. Dertil vil jeg tillade mig her at sige rent ud, at naar vi have den Kundskab, at Brændevinen ikke gør dem nogen Gavn eller gør deres Ernæring nogen Nytte — Videnskab har belært os derom (Zahle og Bux!) .... Jo, Videnskab og Erfaring, begge Dele! Det kan ikke hjælpe, at man vil vægre sig ved at modtage denne Lærdom. Baaede Erfaring og Videnskab have belært os om, at Brændevin ikke er til Gavn for Menneskets Ernæring, og naar vi have denne Kundskab, som mange af disse Stakler mangle, saa er det, vi ikke have Lov til at gaa ud fra de stakels Menneskers Mangel paa Kundskab, men vi maa lægge vor Kundskab til Grund for det, vi ville sætte ind i en Lov. Det kan ikke hjælpe der at gaa ud fra en Forudsætning, der er en Wildfarelse (Bux! Men naar det nu bruges). Ja, Brændevin bruges, det bruges som Nydelsesmiddel, og man skal ikke forbyde dem at bruge det, det er en Selvfølge. Ville de bruge dette Nydelsesmiddel, saa Herregud, det skulle de have Lov til; vil en drikke sig en Rus, det er en Fejl, men vi skulle ikke forbyde ham det. Men vi maa ikke stille unødige Fæjer og Fristelser, og vi maa ikke gaa ud fra en hel modsat Betragtning af den sandede; vi maa ikke gaa ud fra, at Brændevin skulde være en Livsformødenhed, thi det er det ikke. Det ærede Medlem fra Ringsted siger: „Støt Afholdsbevægelsen, saa kunne vi undvære Lovgivning.“ — Ja, jeg vil ikke hindre nogen i at være med til at støtte Afholdsbevægelsen, det være langt fra mig; men det er jo slet ikke Tilfældet, at, fordi vi støtte Afholdsbevægelsen, vi derfor kunne undvære det, som Lovgivningen kan gøre. Tværtimod, naar man støtter Afholdsbevægelsen, kommer man til at trænge til, at Loven ikke staar en hindrende i Vejen, og det er netop det, vi skulle sørge for her. — Hvad den anden ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgfreds (S. Jensen) anførte for hvert enkelt af Mindretallets Endringsforslag, finder jeg ikke til-

stræffelig Opfordring til at omtale, og det vil han heller ikke vente, at jeg skulde gøre; thi en Del af Endringsforslagene ere jo fælles, og de øvrige Endringsforslag afhænge jo af de forskellige Synspunkter, man har fra den ene og den anden Side.

Jeg skal kun stuttelig tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad den højtærede Minister fremsførte til Udvalgets Indstillinger. Den højtærede Minister mener, at Udvalgets Flertal er gaaet for vidt paa flere Punkter, og deriblandt ogsaa paa det vigtige Punkt, at stille bagerst Ollet lige med Brændevin og Vin i Henseende til Retten til at handle dermed, og han anfører her, at Ollet er blevet en almindelig og stor Forbrugsgenstand i Købstæderne. Ja, det er aldeles sikkert; men det er det ogsaa blevet paa Landet, om end ikke i den Grad. Men det Argument staar jo hele Loven, baaede Indenrigsministerens og Udvalgets Flertals Forslag; thi kan man anføre det som en Grund til ikke at begrænse Handelen med bagerst Ol, at der er blevet et stort Forbrug deraf, kan man sandelig anføre akkurat den samme Grund, naar der er Tale om Brændevin, som der visstelig ogsaa er et stort Forbrug af, navnlig paa Landet. Det ene er noget mere i Brug paa Landet, det andet noget mere i Købstæderne; men der er stærkt Forbrug af begge Dele begge Steder. Altsaa, den Endending, at Bestemmelsen skulde genere, fordi det er en stor Forbrugsartikel, rammer akkurat lige saa godt Foranstaltninger med Hensyn til Handel med Brændevin paa Landet, som den rammer Foranstaltninger med Hensyn til Olhandelen i Købstæderne. — Naar Udvalgets Flertal har indstillet, at disse Afgørelser angaaende Antallet af Beværtninger og om Brændevinshandelen skulde fastsættes paa 5 Aar, fandt den højtærede Minister dette uheldigt, og det syntes, som om han hellere vilde have, at de fastsattes indtil videre, altsaa indtil der foretoges Forandringer deri. Deri kan vistnok ikke ligge noget stort Princip, og hvis det skulde kunne nærmere Meningerne til hinanden, vil jeg med Glæde bidrage til, at Uoverensstemmelse i den Retning kunne fjernes. Men det, som den højtærede Minister — jeg synes, med saa grumme liden Ret — tillægger en saa overordentlig stor Vægt, det er det, hvem der skal tildele Aspiranten til en Næringsadkomst den enkelte Adkomst. Der er den højtærede Minister saa overmaade meget imod, at det bliver den kommunale Bestyrelse. Jeg har egentlig talt ikke ret kunnet saa fat paa, hvad det er, der er den højtærede Minister saa meget imod. Under vore Forhand-